

PŘIJMĚTE, PROSÍM, POZVÁNÍ DO NAŠICH SHROMÁŽDĚNÍ:

- 1.12. 1. neděle adventní v 9:00 hod. - bohoslužba se sv. večeří Páně
- 4.12. středa - adventní večer v 18:00 hod. slouží br.f. R. Hanák
- 7.12. sobota v 15:00 hod. - vánoční koncert souboru Bača (v kostele)
- 8.12. 2. neděle adventní v 9:00 hod. - bohoslužba Slova
- 11.12. středa v 17:00 hod. - vánoční koncert ZUŠ Jablůnka (v kostele)
- 15.12. 3. neděle adventní v 9:00 hod. - bohoslužba Slova
- 18.12. středa - adventní večer v 18:00 slouží br.f. Miroslav Eštok
- 22.12. 4. neděle adventní v 9:00 hod. - bohoslužba Slova
- 24.12. úterý - Štědrý den ve 14:00 hodin - dětská vánoční slavnost
- srdečně zveme všechny děti
- 25.12. středa - slavnost Narození Páně v 9:00 hod.
bohoslužby se sv. večeří Páně
- 26.12. čtvrtek - společné bohoslužby v Pržně v 10:00 hod.
- 29.12. neděle ve vánočním oktávu v 9:00 hod. - bohoslužba Slova
- 1.1. úterý - Nový rok v 9:00 - bohoslužby se sv. večeří Páně

Dále pak se pravidelně setkáváme v těchto dnech a časech:

- neděle 9:00 hod. - bohoslužby a nedělní škola
- středa 18.00 hod. - biblická hodina pro dospělé - společně s Pržnem
- pátek 19.00 hod. - mládež - čtrnáctidenně

Za staršovstvo sboru:

Vladislav Geryk
kurátor

Otakar Mikoláš
farář v Jablůnce

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Jablůnce
756 23 Jablůnka 45

číslo účtu 2800798291/2010, IČO 447 40 891

Kontakty:

kurátor Vladislav Geryk – 737 667 289, vladislav.geryk@seznam.cz
farář Otakar Mikoláš – 606 604 654, o.mikolas@email.cz
pokladní Marcela Srněnská – 602 894 825, marcela.srnenska@email.cz
e-mailová adresa staršovstva: jablunka@evangnet.cz

VÁNOČNÍ LIST

EVANGELICKÉHO SBORU V JABLŮNCE 2024

Vánoční čtení: Evangelium podle Lukáše, 2. kapitola, verš 1-20

MILÍ PŘÁTELÉ, BRATŘI A SESTRY,

rok s rokem se sešel a my si opět připomínáme a slavíme události prvních Vánoc. Vánoce, to není jenom teplo domova. Podstatou Vánoc je na prvním místě narození betlémské Dítě. A to není jenom roztomilý narozený chlapeček, ale skrze toto Dítě se k nám přibližuje sám Bůh. Bůh sám přichází mezi lidi. Uprostřed našeho pozemského života je nám Bůh skrze Ježíše blízko. Každoročním opakováním této zvěsti o Vánocích jsme si na ni tak navykli, že už ji pak ani nebereme dost vážně.

První část této vánoční zvěsti (verše 1-7) je taková obyčejná zpráva o narození lidského dítěte. My jsme zvyklí z různých obrazů Betlému, že je nad Betlémem malovaná nebeská zář s jasnou hvězdou. Ale tady namísto jasů slyšíme nejdříve o císařském rozkazu, slyšíme o sčítání lidu kvůli daním, slyšíme o cestování. Slyšíme o tom, jak bylo vnější prostředí nelaskavé, jak byl všude nával a nouze o nocleh, takže Josef s Marií sehnali jen chlív, přístřešek pro dobytek. A tam Marie své dítě porodila a zavinula do plénky. Je to studené a drsné.

Teprve v další části evangelia (od verše 8.) je najednou nad Betlémem samá záře, samé světlo. Tyto další verše tvoří jakýsi komentář, co je to za dítě, které se dnes narodilo. Že to není žádné obyčejné dítě. Nebesa hlásají jeho slávu. Ukazuje se sláva toho Dítěte, kterou mohli učedníci chápat až po Velikonocích.

Celé Vánoční poselství bylo sepsáno až tehdy, když apoštolové už delší čas hlásali Kristovo zmrtvýchvstání. A tak se jim v mysli promítalo to veliké světlo vzkříšení už na počátek života toho Dítěte – do chudoby betlémské stáje. To byl ten nejlepší způsob jak vyprávět o tom velkém tajemství betlémského Dítěte. Tímto způsobem hlásali celému světu: Nebojte se ... zvěstují vám ... narodil se vám!

Na scénu přichází taky anděl. Anděl se objevuje v Bibli tam, kde nastává spojení mezi nebem a zemí. Objevuje se tam, kde se něco bezprostředně děje Boží mocí, ale lidem to zůstává skryto. Anděl se objevuje v Bibli tam, kde se uskutečňuje vykoupení – zvláště při Ježíšově narození a vzkříšení.

Pastýře zalije veliké světlo a zmocní se jich veliká bázeň. Zmocňuje se jich tušení Boží nízkosti, tušení něčeho velkého, co se bude dít. Slova jako „Zachránce“, „Spasitel“, „Mesiáš“, tato slova tehdejší obyvatelé Palestiny znali velice dobře. A slyšet tento výraz od anděla znamená, že Mesiáš je tady, že začíná dílo spásy. Pokoj lidem, v nichž má Bůh zalíbení, to znamená: Bůh se rozhodl, že vás zachrání. Kristus vezme na sebe naše nemoci, naše bolesti, vytvoří všechno nové, přemůže temnoty a smrt, a otevře cestu ke světlu a k životu. Toto všechno mohli zaslechnout pastýři z andělovy zvěsti.

Pastýři se vydávají k Betlému a jdou se narozenému Dítěti poklonit. Pastýři, to byli nejenom lidé chudí, ale také lidé poslední, lidé odstrkovaní, lidé, kterých si nikdo nevážil. Ale zároveň také lidé, kteří byli ochotni otevřít se Božímu Slovu. Podobně jako oni, i my bychom měli být takto chudí: alespoň tak, že se nebudeme křečovitě držet pozemských věcí, aby nám nebránily v poznání Mesiáše.

Celé to vyprávění v evangeliu končí návratem do všedního života. Pastýři se vracejí domů – ale jsou už jiní lidé. Noc pominula a světlo už svítí. Kristus je mezi námi. Z pastýřů se stávají lidé, kteří vzdávají Pánu Bohu díky a kteří zvěstují Kristovo světlo. Stávají se novými lidmi. Je v nich radost, naděje, pokoj a láska k druhým lidem. A tak ta noc u jejich stáda už jim není tak studená. Noc ještě trvá, ale světlo už svítí.

A toto znamenají Vánoce i pro nás. Je to svátek vnitřního mládí. Blízkost Boží je důvodem naděje. Ještě se všechno nestalo a všechno není za námi ... ještě něco přijde. I uprostřed našich zkoušek přichází ... a chce se rodit stále víc a více, znovu a znovu v srdcích lidí. V Ježíšovi, který za nás zemřel a byl vzkříšen, je nám Bůh stále blízko. A v té jeho blízkosti můžeme žít. A proto: radujme se ... děkujeme ... odevzdejme se mu celou svou bytostí.

Boží pokoj nejen o Vánocích
vyprošuje Otakar Mikoláš.

MILÉ SESTRY A BRATŘI,

chtěl bych Vám všem poděkovat za podporu našeho evangelického sboru v Jablůnce. Velmi si vážím práce každého z Vás na Boží vinici.

Uvědomuji si, že každý z nás se snaží náš sbor podporovat podle svých možností, ale i momentálních sil. Jsem vděčný, že smíme svěřené hřivny rozmnožovat tak, aby náš sbor byl oázou v uspěchaném světě a místem zastavení a zklidnění pro každého, kdo hledá Boží pokoj i posilu pro život.

Je dobře, že smíme cítit podle svých obdarování povolání do služby. Velmi si vážím učitelů nedělní školy, našich skvělých varhanic, ale i těch, kteří ochotně sečou trávu a uklízejí sborové prostory.

Koncem minulého roku jsme se rozhodli, že se pustíme do výmalby kostela. Vybrali jsme malířskou firmu z Ratiboře, která používá k výmalbě kostelů speciální trvanlivou barvu na vápenné bázi. Podstatnou částí příprav výmalby kostela bylo zajištění finančních prostředků. Plánovaný rozpočet nebyl dodržen, ale zejména díky darům jednotlivých členů sboru, příspěvkům od Obce Jablůnka a daru od Jeronýmovy jednoty (jejíž fond je určen na údržbu církevních budov) jsme byli schopni tuto finančně náročnou akci unést.

Díky vaší obětavosti, velké pomoci Obecního úřadu v Jablůnce, ale i daru z Jeronýmovy jednoty, máme kostel krásně vymalován a věříme, že malba vydrží aspoň 30 let. Poděkování také patří všem, kteří přišli pomoci kostel po výmalbě uklidit.

Další akcí byla stavba pergoly u farní garáže. Chtěli jsme využít materiál, který byl před 15 lety vytěžen ze sborového lesa a pomalu se na něm podepisoval zub času. S pomocí Viktora Berezovského jsme upravili terén před garáží s pokládkou dlažby a připravili základ pro stavbu. Konstrukční tesařské práce byly provedeny u Srněnských. Se stavbou a finální montáží pomáhal Zdeněk Kotrla, Tomáš Daňa i pan Berezovský. Bratr Kaňák nechal zhotovit plechovou střechu, kterou namontoval a materiál včetně práce daroval sboru. Byly také vyměněny dveře do garáže za nové. Smyslem vybudování tohoto klidového místa je setkávání všech generací členů i přátel sboru a budeme rádi, když bude využíváno jako oáza farské zahrady, kde děti mohou dovádět a my starší si můžeme společně popovídat a zazpívat při kytaře.

Přeji všem požehnaný adventní čas, naplněný Božím pokojem a radostí široké Boží rodiny.

Za staršovstvo David Srněnský